РІК IV. Почта оплачена гуртом ЛЬВІВ, 23. ЛИСТОПАДА 1930. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 46.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„ПРАВДА“
Львів. вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 12 зол. Піврічно 6 зол. Чвертьрічно 3 зол. Місячно 1 зол.
За кордоном Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

ЗАСІДАННЯ ОКРУЖНИХ ВИБОРЧИХ КОМІСІЙ

До середи 19 листопада вечером мали відбутися засідання окружних виборчих комісій для устійнення окончного висліду голосування до сойму і розділу мандатів між поодинокі лісти. Окружні комісії висилають протоколи з тих засідань до ґен. виборчої комісії.

ҐЕНЕРАЛЬНА ВИБ. КОМІСІЯ

Після того як до Варшави прийдуть протоколи з усіх 64-ох виборчих окружних комісій, отже в пятницю а найпізніше в суботу (22.XI) відбутися мало засідання ґенеральної виборчої комісії у Варшаві для приділу мандатів із державних ліст. Щойно після того будемо мати певні відомости про вислід виборів.

В РОМУНІЇ ЗМЕНШУЮТЬ ПОСЛАМ ПЛАТНЮ

У Ромунії мають зменшити платню послів. Посли, що мешкають у Букарешті, замість 1000 леїв місячно, діставатимуть тільки 500, а ті, які з провінції, то замість 1000 леїв дістануть лиш по 800 леїв місячно.

ЗАМАХ НА ЯПОНСЬКОГО ПРЕМІЄРА

На залізничім двірці в Токіо стрілив 23 літний Японець Томео Сагоя до голови ради міністрів Гамагуші і тяжко ранив його в живіт. Раненого премієра перевезли негайно до шпиталя і зробили йому перелив крови.

Крови до переливу достарчив його син. Премієр правдоподібно буде жити. Замаховця арештували. Він заявив, що тому стріляв до премієра, бо він є відповідальний за економічну кризу в краю.

ГОЛОДІВКА ПОЛІТ. ВЯЗНІВ У МІНСЬКУ

Около 500 вязнів мінської тюрми розпочало голодівку в знак протесту проти знущань вязничної сторожі над вязнями. Головних ініціяторів голодівки ДПУ вивезло до Смоленська. Один з них Василь Охматович втік по дорозі і перейшов польський кордон.

ЗЕМЛЕТРУС У ЩВЕЦІЇ

На днях відчуто в полуднев-західн. Щвеції у місцевости Скевде сильний землетрус, що тревав 25 секунд. Подекуди попадали образи зі стін.

Страшна катастрофа в Ліоні

Гора засипала місто.

На днях місто Ліон у Франції навістило страшне нещастя. Гора св. Івана усунулася і знищила цілу дільницю. Коли частина гори впала і присипала ціле передмістя, кинулася поліція і пожарна сторожа на поміч, але вже підчас ратункової акції обвалилася і дальша частина гори і засипала весь ратунковий відділ. Місто охопила страшна паніка. Всі почали втікати куди попало, бо думали, що то ще не кінець. Обвалення — як догадуються — наступило внаслідок підземних потрясень у глибоких печерах під землею. Жертви катастрофи, які вже добули, уміщено в катедрі св. Івана. Катастрофа наступила в ночі і темнота утруднювала ратункову акцію. До самого ранку лунали в нічній пітьмі зойки тих, що конали і кликали помочі. Щойно вранці приступлено до систематичної ратункової акції, котру бачимо на образку.

—о—

СМЕРТЬ ПІДЧАС ПРАЦІ

В копальні земного воску в Дзвинячі пов. Богородчани в фірмі „Озокерит“ був на днях нещасливий випадок, що скінчився смертю робітника Михайла Богдана. Його придавив 1 куб. метер каміння.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ У КРАКОВІ

У Кракові арештовано 10 комуністів, яких обвинувачують у кольпортажі комуністичних відозв. В одного з тих арештованих сконфісковано великий склад відозв, перехований у пивниці.

Приблизний вислід виборів до сойму

До хвилі замкнення цього числа „Правди“ нема ще певного висліду недільних виборів до сойму. Подаємо тут тільки приблизні, сподівані цифри послів поодиноких ліст, а для порівнання зазначуємо і послів тих ліст при виборах в 1928 р.

	1928 р.	1930 р.
Безп. Бльок 1-ка	122	243
Зв. Люд. Нар. 4-ка	37	64
Центролів 7-ка	—*)	79
Українці 11-ка	36	21
Німці 12-ка	18	5
Жиди 14-ка і 17-ка	13	7

*) Партії, котрі тепер ішли разом як центролівиця мали при попередніх виборах коло 100 мандатів більше.

Докладніші відомости про вислід виборів і які вибрані українські посли подамо в найблизшім числі.

Як з того бачимо, то „одинка“ (ББ) дістала більшість усіх соймових мандатів. Зате розбиті центролівиця і хадеки. Сильно ослаблені особливо на Волині вийшли Українці. Москвофіли (РСО) і упісти не вибрали ні одного посла. Показалася слабість радикалів, котрим помогли своїми голосами ундівці. Розбиті також комуністи.

Ревізії й арештування тревають дальше

Дня 28. жовтня перевела поліція в Тлустім основну ревізію в Повіт. Союзі Кооператив і в директорів: Бадлюка Вас. і Семчука Луця. Два дні пізніше перевела поліція ревізію в Лисівцях у селян: Федора Дзюби, Лавра Третяка і Василя Пастуха, в читальні й кооперативі ревізії не було. В Цапівцях перевела поліція ревізію у Мих. Польового, Андрія Ландяка, Василя Мельничина і Гриця Ткачика, якого в додатку арештовано.

Дня 9. листопада місцевий постерунок перевів ревізію в Летячім в кооперативі „Згода“ і в двох селян. Шукали за зброєю і за... повновластю для мужа довіря листи ч. 11. Дня 9. листопада арештовано в Тлустім 9 міщан, яких відставлено до чортківської тюрми. Їм закидують поширювання комуністичної бібули. В селі Печихвости в Жовківщині 9 поліцаїв переслухували в Громадськім уряді 3 селян, а відтак забралися до Жовтанець. Дня 2. листопада група поліцаїв прибула до Колоденця, де переводила цілий день ревізії по селянах. Вечером на двох підводах відїхали до Жовкви. Опріч того переведено ревізії у Серафинцях пов. Городенка і в Станиславові у Вол. Коваля. Арештували: в Стрию ученика торг. школи Петра Ришка, в Сокалі Петра Саноцького абсольвента Богословської Академії, у Бережниці Шляхотській книговодця кооперативи М. Манилюка. В Кунашеві пов. Рогатин 43-літн. селянина Вас. Хомика і в Бовшові пов. Рогатин Ст. Стефанишина,

Дня 15. листопада переведено основну ревізію в домі о. Дмитра Бахівського пароха в Корчмині, котрого опісля арештовано й перевезено до Рави руської. У Велдіжі пов. Долина перевела поліція ревізії: в Брика Ів. місцевого дяка, Тисяка Дмитра уч. VIII кл. гімназ. Олійника Ів., Бойчука Дмитра і інших.

—o—

Забагато золота в Франції

Доплив золота до Франції дійшов в останних часах до таких розмірів, що занепокоїв широкі світові фінансові круги. Запас золота в Банку де Франс, що ще в 1928 р. виносив 30,093.000 франків тепер вже доходить до 50 міл. франків. Головна причина допливу золота до Франції це високі надвишки платничого білянсу, поворот франків з заграниці та велике закупно франків за кордоном, бо вони тішаться за кордоном великим довірям. До того всего причинилася ще й грошева паніка в Німеччині та втеча німецьких капіталів за кордон, а рівночасно відбирання з Німеччини французьких кредитів. Це все причинилося до побільшення запасу золота й готівки.

Рівнобіжно зі зростом запасу золота, зріс і грошевий обіг. Обіг банкнотів виносив 28. грудня 1929 р. понад 67 міліярдів франків, а в серпні ц. р. було вже банкнотів в обігу поверх 74 міліярди. При тім цікаве одно явище, а саме зі зростом грошевого обігу не йшла в парі підвишка цін, а навпаки ціни впали.

Инші краї роблять Франції закид, що вона через величезне нагромадження золота спричинює нерівномірне заосмотрення світових грошевих ринків у золото і через те утруднює ліквідацію господарської кризи.

І КОМІСАРІ ВТІКАЮТЬ

З Вильна повідомляють, що на днях перейшов кордон заступник комісаря 9 полку радянської піхоти Борис Данілов. Він мав заявити, що тому втік з большевії, бо вже має досить тих відносин, як там панують.

о. М. Ріпецький.

Св. свщмч. Йосафат

Апостол св. єдности церковної.

(З приводу його празника дня 25. ц. м.

І. Великий скарб має наш український нарід в Галичині через те, що належить до святої Католицької Церкви. Св. Католицька віра, лучить наш нарід з головним культурним осередком світа і жерелом духовного життя, з Римською Апостольською Столицею. Греко-Католицька Церква є нашою правдивою народньою Церквою. Вона береже наш нарід в Галичині від загибелі та найкраще вчить нас правдивої віри і моралі, карности й характерности, сих головних основ всякого суспільного і державного ладу.

За князя св. Володимира Великого приняли наші предки католицьку віру від Греків, котрі були ще тоді католиками, то є узнавали Намісника Христового, Папу Римського, головою вселенської Церкви. У сій вірі наш український нарід виховався і вже в перших віках християнства видав багато святих та угодників Божих: блаж. княгиню Ольгу, св. Володимира Великого, св. князів Бориса і Гліба, св. Антонія й Теодозія Печерських і багато інших. Доперва пізніше відпали від католицької Церкви царгородські патріярхи і потягнули наш український нарід в пропасть відступства.

Як українська Церква відлучилася від Католицької Церкви, настав великий упадок нашого церковного і народного життя. Українські епископи бачили, що одиноким ратунком нашої Церкви і народу є свята єдність церковна з католицькою Церквою, з римським Апостольським Престолом. В 1595 р. два українські епископи, Іпатій Потій і Кирило Терлецький вибрались до Риму і заявили Христовому Намісникові Папі Римському, в імени всіх українських епископів, що хочуть вернути до св. єдности з католицькою Церквою. Папа Климент VIII з батьківською любовою приняв сю заяву і так довершилась злука української Церкви з католицькою Церквою.

Митрополит Рагоза разом з пятьома епископами проголосив у Берестю литовськім дня 9 жовтня 1596 р. сю єдність церковну, яку з латинська називаємо унією. Тоді розгорілася на українських і білоруських землях страшна релігійна боротьба за душу нашого народу. Незєдинені відбирали насильно греко-католикам (уніятам) Церкви та церковні добра. Здавалося, що святе діло церковної єдности розвіється без сліду. Одначе Боже Провидіння чувало над спасенним ділом св. єдности.

В сі тяжкі хвилі, які переживав наш український нарід і наша свята Церква, коли рішалась доля св. єдности церковної, виступає ясна, велична постать св. Йосафата Кунцевича, ревного Апостола і борця за св. єдність церковну.

II. Берестейська унія застала Івана (Йосафата) Кунцевича 15 літним молодцем в місті Вильні на Білій Руси. Тут лишилася зєдиненим (уніятам) одна бідненька монастирська церква св. Тройці. Молодий Кунцевич перебував у Вильні на купецькій науці та не мав ще тоді провідника, який вказав би йому дорогу Божої правди та розвіяв його релігійні сумніви. Він звернувся в щирій молитві до Христа Спасителя о поміч і світло Божої мудрости. Христос не опустив свого вибранця. Він пізнав святу правду єдности Христової Церкви, полюбив її цілою силою свого горячого серця та прилучився до малого гуртка уніятів греко-католиків. Побожний молодець зрозумів католицькі правди віри та побачив, що вони не противляться тому, чого учать грецькі св. Отці і церковні богослужебні книги про єдність св. Церкви та про первенство св. Апостола Петра і його наслідників, епископів Римських. Молодий Кунцевич полюбив цілим серцем і душею рідну Церкву, грецький обряд, свій український і братній білоруський нарід і тому бажає він для них найбільшого Божого дару на землі правдивої католицької віри. Він бажає для них святої єдности церковної, святої унії. В своїм серцю чує він, що Божий голос кличе його до великого апостольського діла, до святої праці, за яку Христос молився, щоби було одно стадо й один пастир.

Побожний молодець Кунцевич пішов за Христовим покликом та щиро бажає привести незєдинених братів до св. церковної єдности. Він бачить, що до такого великого діла треба Божої ласки, великої святости і науки. Тому кидає він купецьке звання і вступає до Василіянського монастиря св. Тройці, щоби посвятити всі свої труди і сили для святого діла церковної єдности. Своє хрестне імя Іван змінив молодий Кунцевич на монаше Йосафат. Дуже боліло Йосафата те, що незєдинені вели завзяту боротьбу проти церковної єдности. Хоч він як монах не міг ще ділом заступитися за греко-католицьку Церкву, то своїми молитвами, строгим постом і тяжкою покутою хотів виєднати їй у Христа поміч і оборону. Серед горячих молитов і покутничих вправ Иосафат завсіди благав у Христа помочи отсими словами: „Господи Ісусе Христе, дай єдність Твоїй святій Церкві, щоби усі були одно."

Вислухав Христос сих горячих прохань й прислав нашій Церкві свою поміч в особі другого свого вибранця, побожного монаха Йосафата Велямина Рутського. Під його проводом мав св. Йосафат пізніше працювати для св. єдности церковної. Рутський виховався і образувався в Римі, в самім осередку католицької науки. Він разом з Йосафатом обновив духовне життя у виленському монастирі. Коло них зачало гуртуватися щораз більше молодих монахів, повних праведности і душпастирської ревности.

Далі буде.

ВИРІВНАЙТЕ НЕГАЙНО ЗАЛЕГЛІСТЬ ЗА «ПРАВДУ»!

Відкриття католицького університету в Римі

Римський кореспондент „Нової Зорі" пише, що дня 6. листопада ц. р. відкрили в Римі новий університет, григоріянський, який побудовано заходами св. Отця Пія XI. По Службі Божій ученики перейшли парами на площу нового університету, де чекали на прихід кард. Біслеті'я, префекта св. Конгрегації для семинарів та університетів. Кардинал іменем св. Отця мав поблагословити новий будинок. Торжество отворив кард. Біслеті. Потому говорив ректор університету о. Джанфранческі по італійськи. Кард. Біслеті з асистою ходив від салі до салі і посвячував кожду. Новий університет заслугує на велику похвалу. Викладові салі дуже ясні й обширні. Майже кожда саля поміщує лавки як в амфітеатрі, т. зн. у виді півкола, все вище і вище. Цілий університет може змістити понад 3000 учеників. В середині забудовання пишається скляним дахом покрите широчезне подвіря. Тепер чужинці звиджують цей університет, подивляють і хвалять. Число студентів григоріянського університету, де студіюють і наші Українці, що року збільшається, тому в дуже відповідну пору побудовано великий будинок для нього. В новім університеті нові професори, нові сили і нові предмети. На образку хвиля відкриття кард. Біслеті'єм.

Перед гірничим страйком в Англії

З Льондону доносять: Провідник гірників Кук виголосив на гірничім вічу в Фольксон промову, в якій заявив, що о скільки наступить зменшення заробітних платень гірників, буде проголошений 1-го грудня страйк, який обійме 16 гірничих округів а застрайкує 650 тисяч гірників. Це значить, що на випадок страйку 2/3 вуглевої продукції буде спочивати. Дальше заявив Кук, що робітники не хотять кровавої революції, але коли б уряд Балдуїна дійшов до власти, то підчас найблизших 5 літ правління консерватистів революція буде наступати одна по другій. На закінчення сказав він, що робітники хотять такої зміни, яку створив би мозок, а не бомби.

—o—

ПРОДУКЦІЯ ЗОЛОТА

Світова продукція золота уявляла собою вартість в останніх роках 400 міліонів дол. річно. Після оцінки вчених статистивів продукція золота дійде в 1930 р. до вартости 405 міліонів долярів. З того припаде на Полудневу Африку 212 міл. на Канаду 40 міл., на Злуч. Держави 24, на Австралію 11, на Індії около 8, а на інші краї 91 міл. Дальше твердять деякі вчені, що продукція золота буде зростати до 1934 р. а відтак зачне спадати і в 1940 р. спаде на 370 міл. дол. Запаси золота для монетарних цілей обчислено в 1928 р. на суму 10.950 міл. долярів. З того державні банки мали 10.035 міл. а решта була в обігу або в депозиті приватних банків.

—o—

Таємничі наради 5-ох світових фінансістів

З Льондону доносять: Два члени надзірної ради Анґлійського Банку заявили, що внедовзі мають запросити німецьких і французьких банкирів на переговори, які тепер відбуваються між Норманом, а „великою чвіркою“ американської фінансерії. „Велика чвірка“ це Овен Юнґ, Джон Морґан, Гаррісон (із Нюйорського Федерал Резерве Банку) і Гарборд (із Радіо Корпорейшен оф Америка). Над чим будуть радити, годі було довідатися, але дуже можливо, що будуть обговорювати справу постійного відпливу золота до Франції, бо Франція нагло виповіла корстко-реченцеві кредити Анґлії і Німеччині. А це виповідження вплинуло дуже некористно на анґлійські валютові основи.

Радянщина приготовляється до ґазової війни

До Ковна (столиця Литви) доносять із Москви, що на Радянщині видали приказ, щоб усе населення Радянщини придбало собі ґазові маски для охорони в часі війни найдальше до двох літ. Продажа ґазових масок у ціні по 12 нім. марок за одну маску вже почалася. Маски можна сплачувати й ратами.

В суботу 15 ц. м. почалися в Ленінграді (Петербурзі) ґазові маневри. При чому ціле місто покриють хмарами ґазів.

Очевидно не ходить більшовикам про це, щоб люде могли рятуватися перед ґазами. Ходить їм про це, щоб із кожного громадянина здерти 12 німецьких марок, все одно чи відразу чи ратами. Тай маски більшовицького виробу, ледви чи будуть придатні на що. Маневри з ґазами роблять для заохоти, щоб люде купували маски.

Поворот архикнязя Оттона на Угорщину

Закордонна преса доносить, що з кінцем листопада бувший австрійський архикнязь Отто Габсбурґ буде повнолітний і тоді відбудуться важні події. Представники австрійської Гаймвери вже порозумівалися із швайцарською владою в справі переїзду архикнязя територією Швайцарії. Архикнязь Отто буде переїздити інкоґніто. На австрійсько-швайцарськім кордоні привитають архикнязя австрійські й угорські монархісти. Звідти поїде Отто на Угорщину, де старатиметься здобути угорський престіл.

У звязку з тими поголосками представники Малої Антанти звернулися до бельгійського уряду з інтервенцією. Мала Антанта заявляє, що поворот Оттона може мати необчислимі наслідки.

ШИРІТЬ КАТОЛИЦЬКІ ЧАСОПИСИ: «НОВУ ЗОРЮ», «ПРАВДУ» і «БЕСКИД».

Большевики самі признаються до кріпацтва

Недавно нагло усунули Сирцова зі становища предсідника ради народних комісарів Російської Союзної Республики. Та аж тепер оповістила московська „Правда“ вияснення причини цього усунення.

„Правда“ пише, що Сирцов стояв на чолі тайної протипартійної організації, що мала закраску правого ухилу. Цю орґанізацію підпомагали визначні комуністи Ломінадзе й Шекін.

„Головне завдання орґанізації — пише „Правда“ — поборювати більшовицьке прискорене соціялістичне будівництво. Документи вказують, що крім правих ухилів, орґанізація сприяла й лівим напрямкам троцкізму. Закидували м. і, що провід партії полагоджує справи дуже по бюрократичньому, дрібничково. Розбудову великого промислу оцінювали безнадійно песимістично, себто не вірили, що з цеї „будови“ вийде щось корисне та домагалися „звуження фронту капіталістичного будівництва.“ Також не вірили в добрий вислід „пятилітки“ „Економічні кадри на дві голови-казав Сирцов — не доросли до завдань відбудови радянського господарства“.

Та найцікавіша думка Сирцова про теперішні робітницькі відносини. Сирцов доказує, що між радянським урядом і працюючими масами є таке відношення, як було між кріпаками и панами — значить більшовики привернули кріпацтво, тільки ще страшніше, ще жорстокіше. Каже Сирцов, що робітників годується гарними словами, а платня їх за важку невільницьку працю така нужденна, як ніде в світі, ніде в ніякій капіталістичній державі.

Очевидно „Правда“ не все подає, мусів їм Сирцов сказати більше колючої правди, коли його, передового комуніста аж усунули з посади.

З цього бачимо, яке там добро, коли вже навіть у загорілих комуністів будиться совість. Та їх наємники у нас Сельробівці й Упіпи далі кричать про рай у Більшовії. Та не далекий час, що й їм отворяться очі, коли тільки в них хоч крихітка совісти.

Москва проти Бога

Нераз доводилося вже нам писати про страшні терпіння Христової Церкви під червоною більшовицькою владою. Та воно ніколи не забагато, ніколи не зачасто пригадувати ці страшні злочини слуг діявола, хочби тому, що їх наємники баламутять, не перестають, нарід як по всьому світі, так і в нас.

Тут подамо коротко огляд усеї боротьби червоних катів з Церквою, так як описує її ґенеральний вікарий о. Около-Кулак.

Рік 1918 приніс розділ Церкви від держави. Зараз усунули більшовики хрести й заборонили присягу в суді. Знесли науку віри, церковне майно удержавнили, церковним громадам відбирали всі їх права, парохіяльні доми пореквірували, священиків проганяли. А коли якийсь священик противився тому, відбирали йому церковні ризи, прибори та метрикальні книги. Аж як проти цього дикунства виступив увесь культурний світ, вони злагіднили були дещо боротьбу з Церквою. Оповістили, що священики можуть від держави винаймати церкви й заряджувати як «народньою власністю». Церковні землі сконфіскували, добродійні заведення позачиняли, церкви «ревідували» й при тім безчестили. Коли духовенство відмовлялося від таких «наємних умов», церкви замикали, богато священиків і вірних повязнили. Потім грабували мешкання священиків і давали там як піднаємців урядовців, шпигунів і повій. Не вільно було священикови рушитися з місця, заборонили зноситися йому з епископом, проповіди цензурували, листи їх отвирали.

В 1919 р. вже багато священиків мучилося в тюрмах, багато пішло на заслання, багато й тоді почалося засудів смерти на священиків. Щоб обжалувати священика в шпигунстві, вистало, що він дістав ізза границі зівсім невинний лист.

Робили ніби процеси, та ці епископи й священики вже з гори були засуджені. В 1920 році в двох процесах засудили епископа й 20 священиків на смерть або на досмертну тюрму. І то без якихнебудь доказів на голословне обжалування.

В цім самім році ограбили церкви з дорогоцінностей буцім то на голодних. Та голодні що вже й людським мясом живилися вмирали з голоду, не дістали з цього ні копійки. Всі гроші з продажі церковних дорогоцінностей за границею, остали заграницею на більшовицьку аґітацію між заграничним робітництвом. Заборонили науку релігії в школі, а як який учитель чи вчителька тільки згадали імя Бога, зараз їх усували, а на їх місце давали комуністів, які висмівали перед дітьми Бога, Матір Божу та святих. Зате хвалили роспусту, збещещували мощі й цвинтарі, палили хрести.

Від двох літ переслідування Церкви збільшилися значно. Молодіж виховують у неморальности, в розпусті та втягають її до війни з Церквою, з вірою. І ця молодіж перешкаджає в богослуженнях, ганьбить прилюдно священиків, або й проганяє їх із церков, збещещує церкви, або

замінює їх на свої клюби. Священики позбавлені всіх прав, не дістають харчових карт (а на Радянщині, як знаємо всі харчі на картки) і вони здані на милостині вірних. Багато з них пішло за прошеним хлібом. Урядникам, воякам і учням не вільно ходити до церкви, бо інакше відбирають харчові картки. Тепер, як знаємо пятиденний тиждень праці, так і в неділю йде праця й робітники не можуть бути на богослуженнях. Хоч церкви державна власність, то на них накладають величезні податки. А коли вірні не в силі заплатити податку, то церкву замінюють на кіно, клюб чи щонебудь інше. Морально й матеріяльно нищене духовенство від дванацять літ відтяте зовсім від світа. А всеж таки мало є случаїв відступства католицьких священиків. А цих кілька случаїв, що були це жертви чортівських штучок більшовиків. Вони арештують священика, мучать його в тюрмі і вкінці знесиленому підсувають до підпису заяву проти Церкви й віри. Один із таких священиків випущений із тюрми, облив себе нафтою й підпалив та кликав «я зробив це як покуту»!

Страшні ці переслідування а всеж таки доси не вдалося більшовикам видерти віри Бога з серць людей. Та йде воно до цього, коли вимруть останні священики й люде виховані в вірі в Бога. Тоді в цілій Рядянщині повстане страшне багно. Все в Божій волі. Коли Всевишний вважатиме потрібним показати світови до чого доводить безвіря, то там прийде до такого. Та молімся за нещасних братів, щоб Бог вирятував їх із діявольської влади більшовиків. Щоб ці більшовицькі знущання не вбили, а скріпили в них віру та щоб вони зєднилися з католицькою Церквою.

Збройні сили Европи

В попередньому числі «Правди» писали ми про відкриття підготовчої конференції розброєнь у Женеві. Тепер подаємо цікаві дані про збройні сили европейських країв. Тому, що на суші Франція числиться найсильнішою державою і має найбільше сухопутного війська, тому зачнемо від Франції.

Франція має до розпорядимости в спокійний час 665.700 людей, в тім числі 30.000 офіцирів. Підчас війни може вона змобілізувати около 5 міліонів людей. Французька армія має 1450 полевих і 1200 тяжких гармат, 2.700 боєвих літаків, 2.000 шкільних (до науки) літаків, 2.500 танків і 37.000 скорострілів.

Армія Бельгії складається з 70.000 баґнетів, котрі можна в часі війни побільшити до 600.000 людей. Армія має 600 полевих і 300 тяжких гармат, 250 літаків, 100 танків (повзів) і 4.100 скорострілів.

Польща має в часі спокою 300.000 людей під зброєю а між ними 20.000 офіцирів. Підчас війни може Польща змобілізувати до 4 міліонів жовнірів. Має вона 1300 полевих і 450 тяжких гармат, 1000 літаків, 350 повзів і 10.000 скорострілів. Польща видає що року на військо 31 проц. себто приблизно третину свого загального бюджету.

Чехословаччина має 140.000 армію, в тім 11.000 офіцирів. Підчас війни може змобілізувати 1,300.000 жовнірів. Армія має 900 полевих і 450 тяжких гармат, 400 літаків, 100 повзів і 850 скорострілів. На військові потреби видає 18 проц. себто менше ніж пяту часть свого бюджету.

Італійська армія складається з 450.000 баґнетів і 16.000 офіцирів. Опріч того фашистівська міліція має 400.000 людей. Підчас війни може Італія змобілізувати 4 міліони жовнірів. Має вона 1.200 полевих і 650 тяжких гармат, 180 повзів, 1200 літаків і 4500 скорострілів. На військо видає Італія 21,2 проц. т. зн. дещо більше ніж пяту часть загального бюджету.

Большевицьку армію числять на 1.200.000 жовнірів в тім числі 40.000 офіцирів. Опріч того в кождій хвилині Радянщина може змобілізувати 6 міліонів резервістів. Армія узброєна в 2.400 полевих і 600 тяжких гармат і 23.000 скорострілів. На військо видає Радянщина 10 проц. загального державного бюджету.

Вкінці треба ще згадати про Німеччину, Австрію й Угорщину які мають до купи 155.000 жовнірів, 7.225 офіцирів і 483 полевих гармат. На основі версайського договору, Німеччина не має права мати літаків і повзи. Так виглядає сучасна Европа під військовим оглядом.

СУТИЧКА В БИДҐОЩІ

11. листопада прийшло в Бидґощі до сутички між ендеками і поліцією. Ендеки хотіли в той день уладити віче, але поліція не дала позволу. Тоді зібралася юрба около 200 людей і без дозволу рушила під театр, де тоді якраз відбувався святочний обхід 11 листопада. Поліція розігнала демонстрантів і арештувала 9 осіб, між ними редактора „Бидгоскої Газети“ Пертицкого.

К. Л. 3)

З ТЕМРЯВИ НА СВІТЛО

Глядачі вже зачинають нетерпеливитися. Вже тут і там кричать:

— Підженіть звірят, роздражніть їх, щоб змусити їх до нападу!

Служба бє звірів довгими залізними дрючками, ба й коле їх до крови. Ніщо не помагає. Звірі ніяк не хочуть кидатися на гурт християн. Служба ще більш роздражнює хижаків, ранить їх. Тоді один тигр кидається до служби, та вона за залізними кратами безпечна.

Юрба люта кричить на ввесь амфітеатер. Чути голоси:

— Ви певно дали звірям їсти й вони не голодні.

— Ті християне, то чарівники, вони мають силу над звірями! Мечем їх треба покарати!

— Не мечем, огнем, на кострі спалити їх!

Реве ввесь амфітеатер, чути тупіт невдоволених, голоси мішаються, що вже й не можна зрозуміти, що хто кричить.

Аж тут старець на арені підносить руку в гору й голосить грімко:

— Громадяне, ви помиляєтеся, ми не чарівники.

На його голос увесь амфітеатер втихає. А старець говорив дальше:

— Це що ви тут бачите, це не наші чари, це взагалі не є ніякі чари. Ми всі християне раді вмерти для Христа, нам смерть не страшна. Муками й мученицькою смертю заслужимо собі вічне життя в небі, то пощож нам уживати якихось чарів — ми християне ніяких чарів не знали й не знаємо. Це, що ви бачите тут, це не чари, це чудо Боже. Всемогучий Бог, що сотворив увесь світ і кермує ним, показав тут свою силу, він спинив звірів, щоб не кидалися на нас, бо іншу смерть призначив нам. Показав Всевишній тут свою силу, чудо зробив, щоб і ви, погане, пізнали його й стали його поклонниками.

Довго ще говорив старець, вияснював правди Христової науки, а глядачі слухали мовчки. В амфітеатрі було тихо, хоч маком сій.

Тоді цісарський намісник велів загнати звірів назад у кліти, а християн у тюрму. Зробив він це тому, щоб не дати старцеві християнинові говорити.

— Завтра побачимо — сказав намісник — чи це чари, чи ні. Завтра знов виведуть християн перед звірів.

Отся подія зробила велике враження на Кипріяна.

— Ні це не можливо — думав він — щоб ці люди допускалися злочинів, що їх їм закидують, ні це не можливо! Не знаю ще що воно, та мені здається, що по їх боці правда.

2. Перші проблески.

Час минув скоро. Скінчив Кипріян науки в Олександрії й рішився посвятитися реториці (бесідництву). Став учителем реторики в рідному місті, в Карт́аґіні.

Скоро здобув собі славу та впливи молодий учитель. І стали зїздитися в Карпаґіну юнаки жадні науки навіть із дальших провінцій великої римської держави.

Шлях до слави й значіння стояв йому отвором, стелився перед ним широко.

Міг думати про почести, міг старатися дістати високий уряд, навіть державний. Легко йому було стати високим урядником і тому, що походив зі старинного, визначного роду й тому, що слава його вчености й таланту дійшла вже й у Рим. І нераз таки думав він про те, як то гарно буде, як він як високий урядник ітиме рідним містом, а перед ним ліктори з вязками прутів*) і кликати будуть до прохожих: «Розступіться, дорогу зробіть благородному такому то високому урядни-

*) Слуги вищих римських урядників, що несли перед цими урядниками їх відзнаку, вязку прутів.

Про канадійських Індіян

Індіяни в Канаді поволи вимирають а частинно змішуються з людьми білої раси, бо вони не пристосовані до способу життя, яке витворили культурні поселенці Канади. Анґлія здавна славиться добрим трактуванням червоношкірих, тому то Індіяни, що мешкають на території британської домінії Канади хоч і вимирають та не так скоро як пр. у Злучених Державах. Канадійський уряд докладає всіх старань, щоб не діялася кривда цим колишнім власникам цієї землі та ще в 1763 році забезпечив їм права проклямацією, у якій сказано, що жадного Індіянина не можна вивласнити з його землі без його згоди та без потвердження анґлійського короля. Опріч того уряд дуже часто дає Індіянам матеріяльну поміч і тому Індіяни вже здавна є льояльними анґлійськими підданими та вміють віддячуватися за одержану поміч.

В часі світової війни в канадійській армії було около 4.000 Індіян, що боролися на фронті хоч Індіяни були звільнені від військової служби.

Під цю пору є в Канаді всего 108.000 чистокровних Індіян, що належать до ріжних племен і постійно мешкають на т. зв. індійських резервах, які для них призначив уряд.

Большевія над прірвою

Дописувач віденського німецького часопису Neue Freie Presse (Нова Вільна Преса) пише з Москви про відносини на Радянщині.

Сталін — пише він — старається всіми силами рятувати Радянщину від страшної економічної катастрофи.

Паперових грошей пустили вже там на близько чотири міліярди рублів. Управитель державного банку Пятаков і комісар фінансів Брюханов уступили, бо не годилися на це, шоб дальше ще пускати нові банкноти. Через те, що стримали друк банкнотів, робітники вже два тижні не дістають платні. Банки не принимають до виплати чеків, щадниці не виплачують переказів.

Щоб спинити упадок вартости гроша, влада продавала цукор в скількости, кілько хто хотів та по ціні вчетверо дорожчій ніж у всіх державних складах. Та що на Радянщині мало хто, крім комісарів, має гроші, то небогато це помогло. Потім три дни продавали одяги, обуву, білля всім, хто хотів. Та й це не богато помогло – видістали від людей всего кількасот міліонів паперових рублів.

Промисл не міг на час виконати призначеної пятилєткою продукції й із цього вийшла страшна суматоха. Влада заборонила закуповувати позичкові папері. В найблизчому часі введуть виплату платень не безпосередньо, тільки через щадниці. А там вже найдуть спосіб, щоб виплатити робітникови тільки частину його заробітку, а решту лишать у щадниці.

Тепер ведеться завзята боротьба в самій комуністичній партії. Всі противники Сталіна тепер завзято виступають проти нього. А комуністична партія, що є при владі бороняться способами, які доказують, що вона не має великої надії встоятися в боротьбі.

Сталін хоче завдати смертельний удар опозиції. Тому видає розпорядки, щоб опозицію зробити нешкідливою для нього. Коли йому це вдасться, тоді буде думати над цим, як перевести свої пляни, щоб при тім не впасти.

З цього допису з Москви видно, що Радянщина тепер в дуже важких відносинах і що там готово прийти небаром до дуже важних подій.

В КАЛІШІ КИДАЮТЬ БОМБИ

„Слово Польске“ ч. 313 доносить, що 13 листопада вкинено до льокалю Стронніцтва Народового в Каліші бомбу, яка вибухла і знищила шиби і часть уладження. Справців не викрито. Власти безпеченства ведуть енергічне слідство. (Ще недавно радив ендецький часопис „Львовскі Курєр Поранни“ щоб зовсім знищити Українців, але відомо, бук має два кінці і тимчасом не ендеки але ендеків бють. — ред.).

кові Цецилієві Кипріянові Тасцієві». Як то гарно буде!

І товариші його намовляли його:

— Старайся конче дістати вищий уряд. Тобі це легко прийде.

І Кипріян нераз думав про це.

Та часом інші думки приходили йому в голову. Якісь сумніви вдиралися. І чим більше літ прибувало йому, тим частіше вдиралися ці сумніви в душу.

— Що цей світ, навіщо та вся гонитьба за високими урядами, за почестями?

Бачив він, як багато з цих, що ганялися за високими урядами та почестями, це були людці, що не мали ні хисту ні здібностей потрібних до цих урядів, ба й характеру хибувало їм і чеснот. До урядів перла їх тільки жадоба почестей, а то й зисків, наживи.

Бачив це все Кипріян і тоді говорив собі:

— І я мавби враз із ними разом урядувати! А що, як і мене пре туди не охота прислужитися державі й народові, а жадоба слави, а з часом може прийде жадоба наживи. Чиж я вже так знаю себе, чи я такий певний себе, своєї сильної волі?

І так ішли дні за днями, тижні за тижнями, роки за роками.

Вже кілька разів старався Кипріян здобути якийсь уряд, а потім відступав. Товариші докоряли йому за це.

— І щож ти доброго зробив — казали. На твоє місце прийшов такий нездара, безхарактерний, а хапчивий такий.

Та Кипріян відповідав:

— А відкіля ви знаєте, що я краще сповнявби цей уряд від нього. Я знаю одно, що колиб я обняв якийсь уряд, то на цьому потерпілаб моя наука. А цього мені шкода булоб, дуже шкода.

Кипріян справді любив свою науку, всею душею віддавався реториці. За реторикою забував він про всі сумніви, що мучили його душу. А це також змушувало його все більше й більше віддаватися своїй науці.

Учнів мав він так багато, як ніхто інший у Картаґіні. Вже кілька разів запрохували його, щоб перенісся в Олександрію, та він не хотів кидати рідного міста.

Тоді в Картаґіні було вже дуже багато християн. Їх родинне життя дуже відбивало від веселого, розгульного життя багатих поган. В домах християн царила згода й любов. Навіть багаті християнські семї зі старинних родів, а їх було вже чимало в Картаґіні, жили тихо, помірковано. Не влаштовували ніяких пирів і не брали участи в ніяких пирах ні пиятиках. Це звертало увагу всіх у Картаґіні. Розважні, розумні старші Картаґінці, що знали з оповідань та з історії про давнє просте життя людей, говорили:

— Вони вертають до цих давніх часів, де всі люди ще чулися братами, жили просто, всі працювали, не знали що це роскіш, розгульне життя та розпуста.

— А всеж вони вороги цісаря — завважував неодин.

— Вони це заперечують — відповідали йому на це.

— Не признають богів почитаних у римській державі — казав інший.

— А ми освічені признаємо цих богів, зроблених з каменя, срібла чи золота — на це інший.

— Ну, ні! Та не виступаємо проти них.

— Бо нема в нас відваги. А вони мають відвагу сказати правду — на це перший.

Осьтакі розмови нераз доводилося чути Кипріянові, та він не вмішувався в ці спори. Однак поволи й сам став роздумувати над цим. І щораз більше подобалися йому християне, ба й їх наука в одного невидимого Бога Творця. Це більше промовляло до його розуму, як поганська віра в багато ріжних богів. Тільки одно не припадало йому до вподоби, саме те їх домашнє, замкнене життя, те, що вони не любили ні гулянок ні пирів і виминали їх.

(Д. б.).

ПІСЛЯ УСУНЕННЯ РИКОВА

АТЕ доносить, що як лиш усунули Рикова з Політбюра комуністичної партії, большевицькі верховоди порішили позмінювати всі назви місцевостей, фабрик і рільничих комун, які колись названо іменем Рикова і Бухаріна. Також само приказав Сталін змінити всі назви імени Раковського і Троцького так, щоб нічого навіть не нагадувало, що були колись такі достойники. Тепер покищо одні опришки усувають других, але всім їм прийде кінець, бо Бог терпеливий, але справедливий.

ПРОТИКОМУНІСТИЧНІ ЗАКОНИ

Фінляндський парлямент приняв 3 законопроєкти про поборювання комунізму. Всі три проєкти перейшли голосами міщанських партій без огляду на спротив соціялістів.

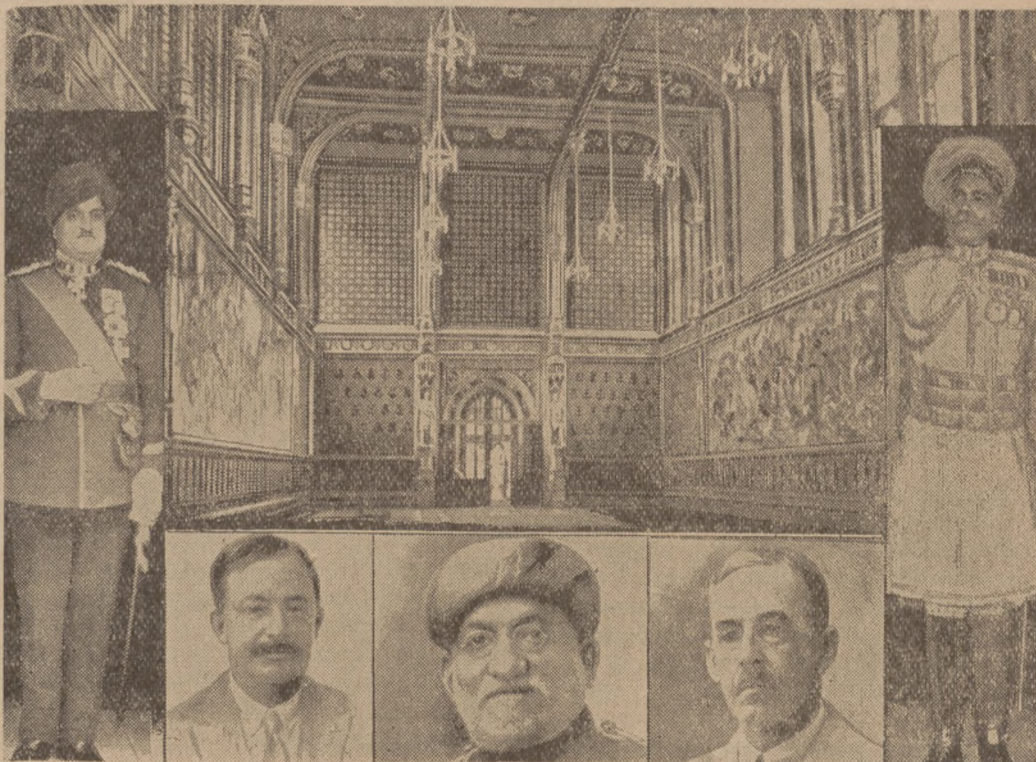
КРОВАВІ ПОДІЇ В КИТАЮ

АТЕ повідомляє з Гонг-Конгу, що комуністичні ватаги здобули місто Нсі-Ню в провінції Кіянг-Сі і вбили 2000 осіб та взяли 5000 осіб в полон. Нанкінський уряд вислав сильні військові відділи для здавлення комуністичного руху,

КРОВАВІ СУТИЧКИ В ІНДІЇ

Партія всеіндійського конгресу на знак протесту проти отворення в Лондоні конференції „круглого стола", зорганізувала частинний страйк у ріжних місцях. У Бомбаю була маніфестація на знак протесту проти згаданої конференції. Поліція інтервеніювала і мусіла вжити пальної зброї. Було 25 ранених.

Конференція „Круглого Стола"

Перше засідання конференції „Круглого стола", відбулося дня 10 листопада дуже торжественно. В ньому взяло участь 90 делєгатів. Конференція „Круглого стола" називається тому, що всі її учасники мають рівні права, бо за круглим столом нема т. зв. старших місць. Вона не має популярности в Індії, бо там засідає богато магарадж (індійських князів), а натомість конгресова партія Індії не заступлена, і проголосила бойкот конференції. Ця конференція має розглянути конституцію Індії та довести до порозуміння, як Індію приділити до британської імперії. На образку бачимо деяких учасників і салю засідань.

УКРАЇНСЬКЕ ПАЛОМНИЦТВО

Спогади і гадки паломника з подорожі до Люрду в липні 1930 р.

6. Люрд (Lourdes).

(Продовження).

При першій появі дня 11 лютого зява нічого не сказала, тільки ангельськи всміхнулася до заляканого дівчатка.

При другому разі дня 14 лютого, коли за порадою інших дівчаток, які з нею тут приходили, Бернадета підступила до „Пані" і покропивши Її свяченою водою, промовила: „Коли Ти приходиш в імя Боже, то приближися...", „Пані" лагідно всміхаючись, склонила голову і підступила до самото краю скали. При третьому явлені з Бернадетою прийшли дві чужі зацікавлені пані. Бернадета на їх прохання запитала „Паню", чи вони можуть бути приявні в печері. „Пані" на се призволила. Бо лиш у неї одної, Бернадети, в часі тих появ зір і слух були звільнені від оков тіла. Лиш вона одна бачила й чула „Паню"... Всі інші що були з нею, були свідками її надземського захоплення, чули її бесіду, але „Пані" не бачили і не чули. Чуда не діються для заспокоєння цікавости. Тоді Бернадета осмілена, спнялася на пальці і — як її казали зробити, — подала „Пані" папір та перо: „Пані — сказала дівчинка — коли хочеш мені сказати, хто Ти і чого бажаєш, то напиши!.." Бо загал пояснював собі, що се якась душа з чистилища чогось просить. Тоді „Пані" всміхнулася і сказала: „Сего, що я тобі маю сказати, писати не треба. Зроби се для мене і приходи сюди безупинно два тижні". Бернадета обіцяла.

Розмова з „Панею" того дня була довша. „Я тебе зроблю щасливою — сказала „Пані" — та не в сьому, але в грядучому світі". Коли Бернадета замітила, що „Пані" споглядає на одну з її товаришок, звернулася до неї: „Вона дивиться на тебе..", Антоніна Пеєр-се була та щаслива товарищка Бернадети, на котру споглянула Пречиста Діва, — тим сильно схвилювалася і зворушена сказала до Бернадети: „Запитай Її, чи вільно нам сюди з тобою приходити"... Бернадета запитала, „Можуть приходити"?—сказала „Пані"— „Я бажаю бачити тут богато людей".

При дальшому появленні дня 21 лютого, а тоді було вже з Бернадетою в печері кілька тисяч народа, на її запитання, що треба чинити, „Пані" сказала: „Молитися за грішників". При появлені дня 23 лютого „Пані" повірила дівчатку першу особисту тайну і заборонила кому небудь її зрадити. Таких особистих тайн, про які ніхто на світі не дізнався і не дізнається, передала Небесна Цариця Бернадеті три: другу при обявленню дня 25 лютого, третю дня 26 лютого. Всі ті таємниці забрала Бернадета з собою в могилу.

Дня 23 лютого приказала „Пані" Бернадеті, піти до священиків і їм передати, що Вона хоче, аби на сьому місці збудовано для неї каплицю. Дня 26 лютого, коли „Пані" передала Бернадеті третю особисту тайну сказала до нього: „А тепер іди і напийся з жерела води та зїдж травку яка при ньому росте. „Знаючи, що в печері жерела нема Бернадета обернулась і подалась до ріки. Та „Пані" здержала її рухом руки. „Не там; Я не хотіла щоби ти пила з ріки — сказала. Йди до жерела, воно тут є" і рукою вказала дівчині напрям у сухому кутку печери. Бернардета пішла у вказаному напрямі, але жерела ніякого не було, Щойно на новий рух рухи „Пані", дитина схилилася і стала пальцями драпати суху землю. При тім було богато народа. Всі стояли з запертим віддихом і тремтячим серцем та гляділи що робить дівчина. Аж ось зпід дрібних її рученят просякла в печері вода...

Ся дивна чудотворна вода, яка від тодішного дня до нині тисячкам недужих людей привернула здоровля надприродним чудесним способом. Бо від самого першого дня, як ся вода на при-

ВПАВ ПІД ВІЗ І ПОГИБ

Іван Гловацький 65-літн. рільник з Боднарова пов. Станиславів впав на днях під власний віз і погиб на місці. Випадок спричинили коні, що сполошилися.

ПОВІНЬ НА ЛИТВІ

З Ковна повідомляють, що внаслідок зливних дощів ріки позиливали. В Юрборгу зірвала вода міст а ціле місточко залила. В Онікштах вилила ріка і забрала багато дерева зложеного на березі. Опріч того вода позаливала млини й елєктрівню, а також місточко Віжуми.

ПОЖЕЖА В РАНЕВИЧАХ

Недавно вибухла в селі Раневичі пов. Дрогобич пожежа. Вогонь повстав на обістю Петра Гавдяка, а відтак перекинувся на сусідні будинки. Згоріло чотири стодоли зі збіжжам і рільничими машинами. Причиною пожежі була неосторожність з огнем. Шкоди є на 5 тисяч зол.

ЗГОРІВ ДІМ І ШПИХЛІР

На днях вибух огонь в домі Івана Колодницького в Сихові б. Львова. Тому, що був страшний вітер була небезпека, що вогонь охопить ціле село. Одначе на час прибула вогнева сторожа і пожежу зліквідувала. Згорів лиш дім Колодницького і шпихлір на шкоду 4 тисяч зол. Причиною пожежі була не виметена саджа.

РЕЄСТРАЦІЯ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ ВДІВ ТА СИРІТ

З днем 31. грудня 1930. р. минає речинець, до якого всі воєнні інваліди, вдови та сироти можуть зголосити свої претенсії до держави о забезпечення згл. ренти. Інваліди (дотепер незареєстровані) повинні зголошуватися до урядів для справ Інвалідів Воєнних при староствах. Вдови та сироти до Ізби Скарбової (Виділ Емеритур і Рент) у Кракові, вул. Гродзка ч. 65.

Від кінця 1930. року згадані уряди зголошень не будуть принимати.

УКТОДІ, Львів, Руська 3/II.

КРОВАВА ДЕМОНСТРАЦІЯ В ЕСПАНІЇ

В Мадриті згинуло 3-ох робітників підчас будівельної катастрофи і робітники рішили їх поховати з великими почестями. В похороні взяли участь всі будівельні і всі металеві робітники, які саме тоді страйкували. Похорон перемінився у демонстраційний похід. Поліція стріляла до юрби і вбила 4 робітників, а 38 поранила. Було ранених також 2 поліційних офіцирів.

ҐЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК У МАДРИТІ

В Мадриті розпочали робітники елєктрівні, газівні і водопроводів 24-годинний страйк. Протягом дня доходило кілька разів до сутичок між страйкарами і поліцією. Трамваї і підземні залізниці станули. Всі театри, кіна і каварні замкнені.

Як Бата веде фабрику

Коли приглянутися продукції фабрики чеського промисловця Бати, то відразу впадає в очі величезний її зріст а рівночасно насувається питання в чім-же суть того небувалого розвою? Бо коли ще в 1924 р. Батівські заведення продукували 8 тисяч пар черевиків денно і давали працю 1.800 робітникам, то

в році	Число робітн.	продуковало
1924	3.000	14.000 пар
1925	4.500	25.000 „
1926	6.000	35.000 „
1927	8.000	55.000 „
1928	12.000	75.000 „

З тої табельки бачимо, що коли число робітників зросло 4 рази, то продукція збільшилася більше ніж у пятеро. Треба ще взяти під увагу, що це повоєнний час, час зубожіння широких мас суспільности, котра мало купує взуття. Суть заключається в організації цілого підприємства, на яке складається 32 будинки всі на 80 м. довгі і 12 м. широкі. Там все власне: цегольні, ґарбарні, фабрики паперу і т. д. В усіх тих фабриках панує специяльна Батівська система. Вона містить у собі дещо з системи Тайльора дещо з системи Форда а решта є суто Батівське. Бо Тайльор визначує кождому робітникові його завдання, окружає його цілою сіткою докладної контролі, а підганяє його надією на збільшений зиск так, що робітник мусить або дати зі себе все або з фронту праці уступити. А Форд змінив систему Тайльора в тім напрямі, що контролю, яку виконували люди,

---

каз Пречистої Діви виступила з під дрібних пальців Бернадети, виявилася її чудотворна сила. На пів осліплий каміняр з Люрду Людвік Буріє на другий вже день казав своїй дочці принести йому тієї води. Дочка принесла її змішану ще з болотом і закаламучену. Буріє перемив тою водою хоре око і в сю мить радісно скрикнув. Провидів. Ствердив се лікар, котрий його лікував літами. Він сказав: „Не повірю, аж відчитаєш се, що я тобі на карточці напишу..“ Написав одно речення дрібненьким письмом і подав картку Буріє, котрий в сю мить, в прияві богатьох людей, котрі зацікавлені чудом явились у нього, голосно відчитав: „Буріє має невилічиму недугу і з неї не подужає ніколи“.

І від того дня чим раз обильнійше добувалася з жерела в печері вода і чим раз численніші ділялися від неї чуда. І діються вони по нинішний день. Їх тут ніяк переповідати, на се вже істнує нині окрема література.

Дня 2 липня звернулася Бернадета вдруге на припоручення „Пані“ до пароха в Люрді, що „Пані“ жадає, аби їй там поставлено каплицю і, щоб до печери відбувалися процесії. Місцевий парох, мимо великого захоплення справою числився з великим авторитетом Церкви та відносинами місця і часу. Він запевнив Бернадету, що все їй вірить та що про все донесе епископові, бо таке діло як будівля каплиці не належить до нього, лише до епископа.

Дня 3 марта „Пані“ знова приказала Бернадеті напитися з жерела води, при чому крім тисячок народа, були вже й урядові жандарми, а відтак казала їй ще раз піти до священиків і їм сказати, що Вона тут жадає каплиці і процесій. Дівчинка просила тоді „Паню“, щоби сказала хто Вона є, але „Пані“ тоді не сказала.

Щойно 25 марта у свято Благовіщення, коли Бернадета — прийшовши за внутреннім голосом до печери, на вколішках молила „Паню“: О „Пані“ моя, зволи сказати, хто Ти і яке Твоє імя?... „Пані“ зразу тільки лагідно всміхнулася. Заохочена тим усміхом, дівчинка з цілою силою своєї діточої віри і наївної невинности, трикратно повторювала се прохання.

Аж тоді „Пані“ розгорнула свої обі руки глянула з виразом невисловленої вдяки в небо і сказала:

„Я Непорочне Зачаття!“

Чотирнацятьлітня сільска пастушка, непросвічена анальфабетка, дитина, чи могла таке видумати? Наука про Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії тоді була вже догмою.

Дня 7 квітня присутні в печері маси народа, — також представники влади і лікар Дозу, були свідками такої, всіми присутніми і лікарем Дозу потвердженої події. Бернадета прийшла до печери, з нею маси людей...

Нараз, коли Бернадета молилася навколішках, появилася Пречиста!

Бернадета несвідомо підняла сплетені руки й оперла їх на горіючий свічці. Полумя колихалося і переходило крізь її пальці, та вона сего не чула й не запримічувала.

Лікар Дозу казав відтак, що ся сцена, на котру всі присутні звернули увагу, тревала більше ніж 15 мінут, а Бернадета весь сей час не зводила очей від дивного загибу скали в печері. Відтак коли явище скінчилось а Бернадета піднялася, спокійна і нормальна як все, Дозу, приступив до неї і оглянув її руку. Була біла й чиста нігде вогнем не нарушена. Сотні народа приглядалися сему. Хтось з юрби недовірчиво наблизився до дівчини і з розмислу прихилив ту саму, ще горіючу свічку до її руки. Вона схопила нагло руку і сказала: „Уважайте, — печете мене“...

У послідне Пречиста Діва обявилася Бернадеті дня 16 липня 1858 року, в такий самий спосіб як уперве. Бернадета не дійшла ще до печери, ще була перед водою як тоді 2 лютого, коли Пречиста Діва явилася. Всміхнулася до дитини, кивнула головою як на пращання і зникла.

(Дальше буде).

змінив т. зв. „рухомим пасом“. Цей „рухомий пас“ змушує кождого робітника до найбільш видатної праці, бо інакше такий робітник не зможе вдержати темпа того рухомого паса. Це все пізнав Бата підчас свого побуту в Америці і до того всего додав ще дещо свого, а саме: Він поділив своє підприємство на 250 самостійних одиниць, з котрих кожда працює на власний рахунок. Зн. вона купує сирівці перероблює їх а відтак продає.

У практиці воно виглядає так: Нпр. варстат, де роблять верхи черевиків, купує у гарбарні шкіру, крає, шиє з неї верхи і продає тому варстатові, котрий вже робить готові черевики. Колиб гарбарня достарчила злу шкіру, управитель варстату не приймає її і замовляє у другій гарбарні (а все це належить до одного власника — Бати). Таким чином Бата вводить конкуренційний чинник в нутрі своєї фабрики тоді, коли в усіх инших фабриках товар підлягає правам конкуренції щойно по виході з фабрики. В цей спосіб перемінює він психольогію робітника — наймита, в психольогію фабриканта. Тут іде про різку зміну в дотеперішнім способі фабричної продукції а саме про поворот до... ремесла. Бо ремісник мусить бути не лиш добрим майстром-робітником, але також і купцем. Він мусить уміти добре купити сирівці, а відтак готовий товар добре продати.

Робітники батівських фабрик рекрутуються зпоміж бідних селян Моравії і Словаччини. І лиш тою обставиною можна собі пояснити те, що Батівська система, накинена робітникам згори, принялася. Це все елемент, що не має ніякої традиції великофабричних робітників, це все сирий людський матеріял, який Бата так формує як сам хоче. Тепер почав він виховувати 14-літн. дітей на „Батівських людей“ — це мають бути колись примірні фабр. робітники.

Опріч того всего він визначує робітникам норму, т. зн. кілько нпр. пар черевиків має дати варстат і коли дасть означене число, то дістає платню яка відповідає тій скількости пар. І колиб два або навіть один робітник не працював з відповідним зусиллям, тоді приніс би він шкоду цілому варстатови. Тому то один друго пильнує і кождий як то кажуть із шкіри лізе лиш, щоб виповнити жадану норму.

На додаток допускає він 30% робітників до уділу в зисках але і в... стратах.—

ЗАВОРУШЕННЯ СТУДЕНТІВ У ГАВАНІ

З Гавани доносять, що там вибухли на днях студентські розрухи і тревали цілу ніч. В кількох місцях у місті дійшло до сутички між студенством з одного боку, а поліцією і військом з другого боку. Підчас сутички вбито 8 студентів. Число ранених дотепер невідоме, в кождім разі має бути дуже богато ранених. Власти замкнули всі школи і перевели серед студенства богато арештувань.

БАТА КУПУЄ ЛІТАКИ

Відомий чеський промисловець Тома Бата, що має одну із найбільших шевських робітень у світі і заливає цілу Европу своїми виробами, закупив у Льондоні два літаки, щоби облекшити собі комунікацію між філіями свого підприємства.

УБИЛИ ЧЕКІСТА

Підчас святкування роковин революції, в Москві на Червоній площі найдено вранці трупа чекіста Сергія Флорова, який за часів Леніна був предсідником ЧК та вславився своєю жорстокістю. Підозрівають, що його вбили вороги більшовизму і що це вчинили вони навмисне в роковини комуністичної революції.

ВІТЕР ЗАВАЛИВ ФАБР. КОМИН

В Марсилії у Франції шалів оноді страшний вітер, який завалив височезний комин на фабриці олію. Комин був високий на 75 метрів і завалився на висоті 50 метрів. Цілий стовп цегли високий на 23 м. впав на кріглю фабрики, зовсім її понищив і вбив 2 робітників а 8 тяжко поранив. Комин щойно недавно вибудовали і він здається ще зовсім не висох.

ПОЖЕЖІ В СУШИЛЬНЯХ ЛЬНУ
5 РОБІТНИЦЬ ЗГОРІЛО ЖИВЦЕМ.

З Вильна повідомляють, що в селі Калинівщина пов. Ліда на Виленщині вибухла на днях пожежа в сушильні льну. Підчас пожежі згоріло живцем 5 робітниць, що працювали в сушильні льну. Того самого дня вибухла пожежа в сушильні льну в селі Боровики того самого повіту. Вогонь перекинувся на сусідні будинки і згоріло дві хати враз з господарськими будинками. Шкода виносить кілька тисяч золотих. Підчас пожежі попеклася тяжко одна робітниця і її перевезено в безнадійнім стані до шпиталя.

ПОЖЕЖА В ЛОПЯНЦІ

В селі Лопянці вибухла пожежа яка знищила 33 господарських будинків і хат. Шкода виносить 120.000 золотих. В селі є підозріння, що вогонь підложила під хату одного господаря молода жінка, яка з ним посварилась і грозила, що пустить його з димом.

ТУРЕЧЧИНА НЕ ПЛАТИТЬ ДОВГІВ

Турецький міністер фінансів заявив Раді Отоманського Довгу, що Туреччина не має змоги платити своїх довгів. Туреччина жадає ревізії паризького договору з 1928 р.

ВИЇЗД НА ЗАРІБКИ ДО ФРАНЦІЇ

Французькі роботодавці зголосили запотребовання на 1414 робітників на листопад. З того числа потрібно до полевих робіт 710 робітників, до копальні вугля 610, до копальні руди 49 і до промислу 40 робітників.

ХУЛІҐАНИ ВАЛЯТЬ УЖЕ ХРЕСТИ

У Ямниці біля Станиславова невідомі хуліґани вивернули на цвинтарі два укр. камінні хрести один поставлений на память знесення панщини, другий на гробі пок. В. Сенечнюка. Опріч того знищили бетоновий стрілецький хрест і з рамами повиривали вікна з громадського дому.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА

Поспішний поїзд на лінії Женева-Бордо, б. ст. Періґе в Франції вискочив із шин. 8 осіб вбитих, а около 30 ранених. Причиною катастрофи — як догадуються — було те, що внаслідок дощів запалися шини. Жертви катастрофи це переважно подорожні І і ІІ кл.

ВІДЗИСЬКАВ ЗІР У ЛІТАКУ

Американські лікарі ствердили незвичайний случай, якого вони не в силі вияснити науково. А саме сліпий відзиськав зір у часі лету літаком.

Кільканацять літ тому його, як молодого ще хлопця копнув кінь ногою й він осліп зівсім. Недавно на запрохання приятеля летуна сів він у кабіну літака. Літак вилетів у гору й нагло в часі якогось незвичайного способу лету, яким летун популісувався перед приятелем, сліпий закликав: „Бачу, бачу!“

І нагло без якого небудь потрясення, став, як сам оповідає, бачити... Враження це було таке потрясаюче, що трохи не переплатив його здоровлям. Коли вкінці літак опинився на землі, чудом вилічений трохи не збожеволів із радости.

Американські лікарі не вміють цього вияснити, кажуть тільки, що тут вплинуло незвичайне духове потрясення, якого зазнав сліпий, що вперше подорожував літаком.

ПІДБІГУНОВА ВИПРАВА ЗПЕРЕД 300 ЛІТ

Норвежський радіотелеграфіст Олонкін знайшов на однім підбігуновім острові сліди виправи зперед 300 літ. Була це виправа голяндських ловців китів. Вони вирушили в дорогу в 1633 р. Було їх сімох і всі згинули з голоду та виснаження. Полювати не могли, бо там пів року ніч. Їх провідником був Якобзен, якого останки Олонкін найшов. Найшов також записник Якобзена, в якому описані останні дні його життя та інших учасників тої нещасної виправи.

І ПАПІРОСИ НА КАРТОЧКИ

Большевицький часопис „Красная Ґазета“ пише, що внаслідок браку тютюну і папірос у радянських республиках заведено карткову систему на папіроси. Картки видають лиш пролетаріятови, а буржуї (а хіба вони ще там є? ред.) можуть обійтися без куреня.

ПОЖЕЖА КІНА В АСТРАХАНІ

Підчас висвітлювання фільми в кінотеатрі в Астрахані вибухла пожежа. 7 осіб згоріло живцем, між ними кілька дітей, а 4 особи тяжко попарені.

Телефон, що сам пише

В берлінськім патентовім уряді зголосив один німецький інжинір цікавий винахід, який може зробити величезний переворот у телефонії. Йде тут про новий апарат, який можна получити з машиною до писання, що буде надавати і відбирати всякі відомости. Таким чином можна буде надавати не лиш устні але й писемні відомости. Опріч того можна буде повідомити навіть того абонента, якого підчас розмови нема дома. Бо коли по означеній кількости сиґналів ніхто не зголошується, апарат самочинно лучиться з машиною до писання, яка вже самостійно записує відомість для неприявного абонента. Винахідник заявляє, що завести такий телефон для загального вжитку можнаб щойно тоді, коли почтова адміністрація додасть той новий апарат до апарату кождого абонента.

Що врадили у Празі?

Вислід Конференції Міжнароднього Аграрного Бюра.

На днях закінчилася в Празі конференція Міжнар. Аграрного Бюра, в якій взяли участь представники хліборобських партій Чехословаччини, Франції, Німеччини, Румунії, Болгарії, Голяндії, Греції і Латвії. На конференції вироблено велику господарську програму для ліквідації рільної кризи, яку тепер переживає цілий світ. Ціль нарад була знайти такі способи, щоби рільництву забезпечити збут його продуктів по зисковних цінах. Рівночасно розглядали положення чисто рільничих країв, які вивозять свої продукти і положення напіврільничих країв, які мусять хліб вво-зиги. І стверджено, що піврільничі краї можуть скорше помочи своїм рільникам, бо можуть митними ставками замкнути чужому хлібови до себе дорогу і таким чином можуть регулювати у себе ціни на хліб і не допускати до того, щоб хліборобство не оплачувалося. Натомість чисто рільничі краї є під тим оглядом — можнаби сказати — безрадні, бо вони зовсім залежні від того, щоб продати свій хліб на чужім ринку і тимсамим вони залежні від висоти ринкових цін, а не мають змоги ніяким чином на висоту цін вплинути. Виходилоб з того, що інтереси хліборобів з одних і з других країв є ріжні. Одначе конференція прийшла до висновку, що інтереси хліборобських кругів цілого світу є солідарні. І коли це твердження не виступає виразно в політиці поодиноких держав то лиш тому, що в деяких державах хліборобські круги не мають ще політичного впливу, то зн. дотепер не зорганізували власних хліборобських партій. Буває ще й так, що хліборобські круги заступають люди або партії, що з хліборобством не мають нічого спільного. Інтереси хліборобства скрізь так солідарні, що їх можна в усіх державах узгіднити. І коли знайти якийсь спосіб на ліквідацію сільсько-господарської кризи, то він всюди принесе користь рільництву.

Конференція прийшла до переконання, що дотеперішня система торговельних договорів оперта на основі т. зв. найбільшого упривілеєння, не відповідає сучасним вимогам. На зміну тій системі — на думку конференції — требаби ввести обласні порозуміння і порозуміння між поодинокими державами що до контингентів обміни. Опріч того — на думку конференції — дуже важна річ, це встановлення континенту обміни між Америкою і Европою. Річ ясна, що постанова контингентів для ввозу і вивозу вимагає регульовання і строгої контролі над закордонною торговлею сільсько-господарськими продуктами. Це можливе лише тоді, коли оснувати монопольні організації для ввозу і вивозу сільсько-госп. продуктів, та щоб держава регулювала ціни і тільки тоді можна запевнити хліборобів, що їх праця буде зисковна.

Конференція звернула також увагу на сільско-господарську кооперацію, що повинна бути дуже важним чинником при збуті рільничих продуктів, а передовсім має вона помочи хліборобам увільнитися від залежности від великої капіталістичної торговлі, що дуже часто приносить хліборобству величезну шкоду своїми егоїстичними спекуляціями. Тут треба замітити, що в Парижі утворено вже при Міжнародній Хліборобській комісії, спеціяльний міжнародний осередок хліборобської кооперації.

Конференція домагається в господарській области повного зрівнання прав рільництва з промислом, бо дотепер промисл у богатьох державах мав величезні привілеї.

Вкінці домагається конференція, щоб держави допомагали кооперації, яка є одиноким засобом для звільнення рільництва з залежности від капіталістичної торговлі, але одночасно конференція станула на становищі безумовного права приватної власности.

ЛІКАРІ ПРО МАРҐАРИНУ

Славний німецький лікар проф. Косрден дійшов у справі маргарини до заключення, що вона з огляду на брак вітамін не може дорівнювати маслу під відживчим оглядом, хоч фабрики стараються наслідувати зовсім запах, смак і вигляд масла. І колиб навіть вітаміни заступили т. зв. насвітленою ергостериною, то все таки вона ділає шкідливо на жолудок і тому то маргарину не можна вважати ніколи повновартостевим відживчим засобом.

Віспа у звірят

На віспу хорують не лише люди але також і звірята. На цю хоробу занепадають дуже часто вівці і свині, коні і корови.

Заразу віспи спричинюють окремі бацилі, котрі знаходяться в поті і виділинах хорих звірят, а вже найбільше знаходимо їх в тих міхурцях, котрі в часі хороби повстають на шкірі звіряти. Бацилі віспи гинуть під впливом високої температури, карболевого квасу, або заразка ропи. Звіря, котре раз перебуло хоробу віспи, вже на ціле життя буде відпорне на цю заразу.

В овець віспа проявляється висипкою на цілім тілі. З початку її не можна завважити. Щойно по тижні звявляється ця висипка, котра опісля починає ропіти й врешті зовсім присихає. Вівця, як лише захорує на віспу, стає сумна, хилить голову, тратить апетит і частійше лягає. Горячка у неї змагається і доходить до 41° C, а навіть і більше. На шкірі звявляються червоні плями. Ніздря стають сухі і горячі. В тім часі вівця зівсім тратить апетит. Такий стан тріває 2—3 дні; по тім на цих місцях, де були червоні плями, звявляються малі міхурці, з червоною обвідкою навкруги. Це вже властива висипка віспи. По кількох днях вершок кождого такого міхурця висихає і на його місці можна завважити блідо-синявий міхурець, по середині буває він дещо заглублений: сам міхурець наповнений прозорою течою. Вівця перестає горячкувати, звявляється апетит. По кількох днях теч в цих міхурцях мутніє і заміцюється в ропу. Пройде ще пару днів, міхурці присихають, зменшуються і чорніють, горячка зовсім спадає. На місцях, де були ці міхурці, зістають малі струпи, котрі по короткому часі зовсім присихають і відпадають, знову лишаючи по собі малі червоні плями, котрі повільно зовсім щезають і вже не лишають по собі жадних слідів. Вівця стає що раз веселіша, апетит у неї збільшується і по 2—3 днях вона зівсім приходить до здоровля і сили.

Такий буває звичайний перебіг віспи і тоді ціла хороба тріває около трьох тижнів. Але буває й таке, що хороба ще довше тягнеться, якщо вівця перебуває в гірших умовах і занедбана. Тоді у неї і горячка висша і міхурці зливаються з собою та творять великі міхурі, котрі опісля пукають і висихають. Деколи на місци тих міхурів повстають тверді, плоскі гузи, котрі по кількох днях чорніють. Такі самі гузи повстають і на писку. Вівця не може нічого їсти, не може ходити і при такім тяжкім перебігу хороби вона звичайно гине.

Буває також і т. зв. гнила, або зганґренована віспа. У вівці хорої на цю віспу повстають на шкірі червоні або червоно-фіолєтові міхурці з синою обвідкою навкруги, плоскі і містять в собі вонючу теч. По якомусь часі ці міхурі зникають — а на їх місци повстають рани, котрі бувають дуже тяжкі до виличення і вівця звичайно гине.

Віспа вітрова проявляється висипкою на шкірі, котра має форму корости і ця висипка містить в собі жовту теч. Ця короста скоро зникає і не лишає по собі ані сліду, ані жадних злих наслідків.

Що робити і як собі порадити в часі віспи?

Як тільки в стаді завважимо перші признаки тої хороби, треба зараз усі заражені вівці, відокремити від здорових. Вівчарі, що доглядають хорих овець, щоб не наближувалися до здорових, бо це хороба дуже заразлива і легко переноситься на здорові стада. Добре є прикликати ветеринаря, щоб він защіпив здоровим штукам віспу і в той спосіб запобіг розширенню цеї хороби. Щіплення може переводити лише ветеренарійний лікар, а не самоуки та знахорі, котрих між нашими людьми ще так богато і котрі беруться за лічення кождої хороби, але їх поміч в більшости випадків приносить тільки шкоду хорій звірині. Коли віспа покажеться в цілім стаді, то вже нема потреби такого щеплення, бо воно вже нічого не поможе і дуже часто тільки шкодить. Хорі вівці в часі спеки тримати в холоді, до пиття давати напій з домішкою муки або отрубів та пів ложки салітри на кожду хору штуку. Здохлі вівці закопувати далеко від вівчарні, а то місце, де вони закопані, полити вапном або нафтою. У вівчарнях перевести основну дезінфекцію.

Віспа у свиней проявляється таксамо як і у овець.

Віспа у коров буває найчастійше у молодих і зявляється висипкою на вимені, на дійках. Перебіг хороби буває лагідний. У коров зараження віспою буває через стичність одної з другою, тому хору корову треба зараз відокремити, вимя хоронити від простуди і два рази денно змивати 2% квасом боровим.

Віспа у коней звичайно появляється як груда висипкою на задній частині ноги, в зігненню, біля копита. Нога пухне, кінь горячкує, тратить апетит, підоймає хору ногу, ніби радби її сховати. По кількох днях на місце висипки зявляються міхурці, котрі опісля трсікають і виділюють з себе теч. По кількох днях ця теч засихає і зістають струпи. Нераз така сама висипка буває і на голові коня. Хорого коня треба відокремити, ноги тримати в чистоті на сухій, глибокій підстілці, а не в гною, і що день смарувати мастю цинковою або оловяною. В часі хороби коня не уживати до жадної роботи — поки зовсім не одужає.

В кождім випадку появи віспи, чи якоїсь іншої заразливої хороби, яку завважимо у наших домашних звірят—найперше порадитися ветеринаря, щоби в час запобігти всему і не наражуватися на страти живого інвентаря, котрий в наших господарствах становить поважну рубрику.

Ширіть „Правду“

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

23. (10). Неділя 24. по Сош. Св. Апост. Єраста, Олимпа, Родіона. і проч.

УСТАВ: Гл. 7. Євг. 2. Веч. вел. Блаж. муж. Гди возв. стхри вскр. 7. і Свят. Апост. 3. Сл. Ін. догм. 7. гласа Прок. нед. Стхвні вскр. Троп. воскр. Сл. Ап ст. Ін, Богор. вскр. по гласу троп. Апост. Отпуст. вел. Повечер. мале. Іпакой гласа. Полунощн. нед. як звичайно. Утреня вел. Бог Гдь троп. вскр. 2. р. Сл. Апост. Ін. Богор. вскр. по гласу троп. Апост. Катисм. ряд. Сідальні вскр. Полиєлей нед. Ангельський Собор. Іпакой гласа. Степенна гласа Прокім і Єванг. утр. ряд. Канон вскр. крестовскр. Богор. і Апост. Катав. Отверзу. По 3. п. конд. ікос і Сідал. Апост. По 6. п. конд. і ікос вскр По 9. п. Світил. вскр. Сл. Апост. Ін. Богор. світилн. вскр. Хвалите стхри вскр. 8. Сл. стхра еванг. Ін. Преблагословенна Славосл. вел. троп. Днесь спасеніє. Часи троп. вскр. на всіх а на 3 і 9. Сл. Свят. на 6. Сл. храм. конд. на 1. і 9. воскр. на 3. Свят. і на 6 храм. Служба Божа. Антиф. нед. троп. Сл. конд. вскр Ін. Богор. Прок. Алл. і Прич. нед. Апост. і Єванг. рядов.

24. (11). Понеділок Св. мч. Мини Віктора і Вікентія і мч. Стефаніди. Преп. Теодора Студ. **25. (12). Второк Св. сщмч. Йосафата (Богослуження з Всечним на неділю).** 26. (13). Середа Св. Йоана Златоустого. 27. (14). Четвер Св. Апост. Филипа*) (Полиєлей). **28. (15).** Пятниця Св. муч. Гурія, Самона, і Авива **(Початок посту перед Рождеством Христ. Филипівка.)** 29. (16). Субота Св. Ап. і Єванг. Матея (Полиєлей).

***)Св. апостол Филип** був родом з Ветсаїди в Галилеї і занимався рибальством. На перший поклик Ісуса пішов за ним і став одним з найвірніших Його учеників. Причислений Спасителем поміж 12 апостолів, св. Филип служить ревно свому Учителеві. Коли Ісус Христос при послідній вечері обіцяв привести своїх апостолів до пізнання небесного Вітця, закликав св. Филип: „Господи покажи нам Отця“! На те відповів Ісус Христос: „Я вже так довго з вами і ти не пізнав мене, Филипе? Хто мене видить, видить і Отця, бо Я в Отці й Отець в Мені“! По Вознесенню Господнім проповідував св. Филип Слово Боже в ріжних далеких краях. Там постигла його мученича смерть за апостольську працю. На його бажання його розпяли на хресті коли мав уже 84 роки життя. Частину його мощей перенесли до Цар-городу, а частину до Риму.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

23. XI. 1873 р. помер професор Михайло Максимович. У другій половині XVIII ст. поширився в Европі рух за пізнаванням народньої творчости. Вчені йшли на села й записували від селян народні пісні, казки, перекази, приповідки та народні звичаї й вірування. Це все видавали вони потім книжками з ученими поясненнями. Під кінець XVIII століття почався цей рух і на Україні, а з початком 1819 р. Москаль князь Цертелев, що жив на Україні й полюбив її, видав перший збірник народніх дум. За ним пішло багато українських учених. Вони теж записували по селах усе, що нарід співав, чи оповідав собі зимовими вечерами й записували це, а потім оголошували друком. До таких пильних збирачів народньої словесности належав і професор Михайло Максимович. Він родився 1804 р. коло Золотоноші на Полтавщині. Був спершу професором ботаніки (науки про ростини) в університеті в Москві, а потім професором московського письменства в Київському Університеті. В історичних своїх творах пояснював він питання з української минувшини княжої, середньої й козацької доби. Та найбіль-

Сталін дбає про будуче

З Лондону доносять, що Політбюро в Москві прийняло резолюцію про утворення великого фонду в чужій монеті а зложеного в банках англійських і німецьких. Фонд призначений на „непредвиджені події“...

(З часописів).

Каже Сталін до кумпанів:
„Треба добре дбати —
Ануж прийдесь в один ранок
З Рассєї чухрати!

З чогож тоді за кордоном
Усі будем жити,
Таж не буде там вже з кого
Нам шкури лупити.

Бери кожен кілько зможеш
Тих мішків із гріщми
Тай тащіть їх в банк ворожий
Англійський всі спішно!“

Таваріщам камісарам
Не казати двічи:
„Аж тепер то вже наш Сталін
Сказав щось до річи!“

Кожен враз бере на бари
Дорожок, злодійський —

Аж піт ллється так доляри
Тащать в банк англійський.

Тото Долсто

ша його заслуга саме видання українських народніх пісень. Видав він їх у трьох збірниках. Перший збірник вийшов 1827 р., другий 1834, а третій 1849. Ці збірники дуже радо читала українська молодь, що вчилася на університетах і вони багато причинилися до розбудження любови до України та національної свідомости серед української інтелігенції, що в московських школах (українських шкіл не було) могла зівсім змосковщитися. Максимович заслужився й тим, що переклав дуже гарно найстарший наш історичний епос «Слово о полку Ігоревім» зі староукраїнської мови на живу українську мову. Українською мовою переклав він також деякі Псальми Давидові. Важні також його наукові твори, писані московською мовою, в яких він доказує, що Українці жили в Київщині від найдавніших часів. А доказував він це тому, бо московський учений Погодін писав, що в Київщині до татарських нападів жили Москалі. По татарських нападах буцім то Москалі перенеслися на північ, а на їх місце прийшли Українці з Галичини. І твердив Погодін, що всі староруські твори як пр. «Несторів Літопис» і «Слово о полку Ігоревім» писали не Українці, а Москалі. Максимович доказав, що це неправда, що Українці в Київщині живуть від непамятних часів і що мова цих староруських творів хоч староцерковна та має в собі прикмети не московські, а українські.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЕНДАР

23. XI.	схід сонця	6·53,	захід	3·32
24. XI.	„ „	6·54.	„	3.31
25. XI.	„ „	6·56.	„	3·30
26. XI.	„ „	6·57.	„	3·30
27. XI.	„ „	6·59.	„	3 29
28. XI.	„ „	7·—.	„	3·28
29. XI.	„ „	7·1.	„	3·27

Дня 28. XI. о год. 5·17 перша чверть місяця.

Народній календар. Коли на Пилипа іней, буде врожай на овес. **Приповідка:** На Пилипівку день до обіду.

БІРЖА

ГРОШІ: Ам, доляр 8·92 зол.

ЗБІЖЖА: (Ціна за 100 кг. льоко стація надання). Пшениця двірська 24·50—25·00, пшениця сел. 22·75—23·25, жито дв. 17·75 — 18·00, жито сел. 17.00—17·25, ячмінь дв. 18·00—18·50, ячмінь на мливо 15·50 — 16·00, овес гал. 16·50—17·00, кукурудза ромун. 21·75 — 22·75, бараболя промисл. 4·00—4·50, фасоля біла (з мішком) 33·00 — 37·00, фасоля краса 30·00 — 31·00, горох ½ вікторія 24·50—26·26, горох пільний 18·00—20·00 бобик 21·00—22·00, вика чорна 20·00—22·00, вика сіра 16·00 — 17·00, гречка 22·50 - 23·50, лен 47·00 — 48·00, любинь синий 48·00—49·00, ріпак озимий 42·25—43·25, житний грис 9·00—9·50, пшеничний грис 11·50—12·00, гречана каша пол. 43·00—45·00, льняні макухи 28·00—29·00 синий мак 80·00—90·00, черв. конюшина 180·00—200·00, прасов. сіно 7·00—8·00, прас. солома 4·50—5·00

Обороти роблено на промислову бараболю. Великий попит був на червону конюшину, якої ціна пішла в гору. Впрочім положення незмінне. Для порівнання наводимо дві табелі: 1) ціни 4-ох родів збіжжа в 4-ох містах Польщі і 2) ціни тих самих родів збіжжа в містах Европи й Америки.

Ціни в зол. за 100 кг.

	Пшениця,	жито,	ячмінь,	овес.
Варшава	26·50	18·75	24·50	21·50
Краків	26·90	19·25	26·50	21·60
Познань	24·62	18·62	—·—	18·35
Львів	23·62	17·95	26·—	18·—
Берлін	51·31	32·05	41·77	30·60
Прага	35·24	24·42	34·98	27·45
Відень	30·55	20·63	35·94	25·47
Шикаго	25·36	18·42	22·42	20·11

ОЛІЙ: (Ціна льоко Вильно при вагоновій доставі без бочки). Льняний за 1 кг. 1·80 зол., соняшниковий за 1 кг. 1·70 зол.

НАБІЛ: „Маслосоюз" платив кооперативам дня 18 листоп. ц. р. за масло пріма ескпортове солене 5·10 зол. масло пріма бльокове несолене 5·10 зол., літра молока 0·38 сотиків, літра сметани 1·70 зол., копа яєць 12·90 зол.

На масло попит сильний, бо запотребовання збільшається. Ціни підскочили.

На яйчарськім ринку плачено за оригінальний товар льоко склад без опаковання 30—32 долярів за скриню.

Величезний попит на експортовий товар до Франції, за який платили по 35 долярів за 2 півскрині. Зрештою платиться у Львові льоко польсько-нім. кордон: За ліпший товар — 35 дол., за товар до Англії — 33 дол. Вивіз до Німеччини слабий.

ХМІЛЬ: (Ціна за 50 кг. льоко фільварок). Гірший гатунок платиться по 8—9 зол. за гатунок пріма для броварів платять 17 — 20 зол. Положення оживлене головно на експорт. Найбільший попит на гірші гатунки. Ліпший хміль не має попиту, бо броварі мають минулорічні запаси і тому дуже мало купують.

КОНОПЛІ; (Ціна установлена львівською Торг.-промисл, Палатою дня 30.VI за 100 кг. льоко вагон Львів). Прядиво: І сорт чесане 23—25 зол., II с. 17-20, сире І с. 16—18, II с. 13—15. конопляне лкочча: І с. 14—16, II с. 8—13 зол.

СУШЕНІ ГРИБИ: 1 кг. 20—22 зол.

ХУДОБА: За 1 кг. живої ваги вола плачено 1·00—1·20 зол.; бугая 1·15—1·25, корови 0·90—1·25, теляти 0.75—1·30

СВИНІ: (за 1 кг. живої ваги льоко стація заладовання). Штуки, що важать 70—100 кг. платиться 1·20 зол. за кг.

Беконові фабрики платять: в Ходорові І. сорт 1·40 зол., II. сорт 1·30 зол. Фабрика Рукера на Знесінні платить 1·40—1·50 зол.

Подаж в краю змаліла через слоту і злий стан доріг.

Експортують за кордон головно до Відня і Праги, а бекони до Англії і Франції (експортовий битий товар), але в малих транспортах.

ШКІРИ: За велику кінську шкіру платиться 25.50 зол, за малу 12·50 зол. а кг. худобячої шкіри легкої і тяжкої 1·85, зол. теляча шкіра в різні 3·70—зол. на селі 2·60 зол.

Ціни на шкіри: кінські, худобячі й телячі падуть. Баранячі шкіри пішли в гору. На Виленщині платять за баранячу шкіру (на рукавички) 5—7 зол. В Катовицях відбулася недавно авкційна продажа шкір. Плачено: за худобячі шкіри 2·04 зол. за 1 кг. і за телячі 3·50—3·65 зол.

ПІРЯ: (за 1 кг. льоко Варшава) Дерте і чищене: гусяче і сіре бите 8—10 зол, підскуби 10—12, гусяче біле І сорт 25 зол., II сорт 20 зол., залежно від скількости пуху. Качаче сіре 4—5 зол., біле 7, пух сірий битий 25 зол., живий 30 зол. Піря сире не дерте і нечищене на вивіз біле і сіре 3 зол., для внутрішнього вжитку 6 зол. - Вивозять найбільше до Чехословаччини. На разі можна вивозити лиш чищене. Внедовзі буде відкрита фабрика до чищення піря і тоді буде на піря рух.

Політичний словар

Ілюзоричний, недійсний.

Иммунітет (латинське слово) привилей вільности, або некаральність прим. послів у суді за провини. (Посла можна судити аж тоді, коли парлямент рішить видати його судові).

Імператор (латинське слово) володар, цісар. (Титул спершу римських цісарів, а потім інших).

Імператив, наказ.

Імперіяліст, прихильник цісарської влади; прихильник завоювання чужих земель, щоб утворити велику державу.

Імперіялізм, змагання імперіялістів, їх правила.

Імпет (латинське слово) розгін.

Імпреза (лат. слово) намір, підприняття, заходи.

Імпульс (латинське слово) спонука до чогось.

Імпутувати (лат. слово) приписувати комусь щось, закидувати комусь щось.

Інавґурація (лат. слово) розпочаток, отворення, відкриття пр. якогось торжества, якоїсь вистави, шкільного року (на університетах).

In corpore (лат. слово) дослівно: в тілі — гуртом, разом, у цілости.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Графічного Промислу" у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький. Видає Інститут Неп. Зач. П. Д.